

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 525.—18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ—1887. ΔΕΙΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: 'Επὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

Λήξαντος ἤδη τοῦ 11ου ἔτους τῆς «'Εστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 577

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΠΑΤΕΡ—ΙΩΝΗΦ, Διήγημα τῆς Κας Ouida. Μετάφρασις Α. Β.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΑΣ ὑπὸ Μιχ. Γ. 'Αντωνοπούλου.

Η ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΡΙΑ ('Ανάμνησις.)

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

'Εκ τῶν λογάδων ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος, διαπρεπῆς ἦν τε τῇ κοινῇ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὁ Μιλτιάδης Βενιζέλος, ἀπέθανεν αἰφνιδίως τὴν 9 Ἰσταμένου μηνός. Ὁ θάνατος αὐτοῦ εἶνε ἀπώλεια βαρεῖα, βοθῶ δὲ καὶ ἀνυπόκριτον ἐξεδηλωθῇ ἐπὶ τούτῳ πένθος. Ὅλίγας πρότερον ἡμέρας εἶχεν ἐκλεχθῇ βουλευτὴς Ἀττικῆς ἐν τοῖς πρώτοις, καίτοι τὸ πρῶτον νῦν ἀποφασίσας νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν δημόσιον βίον, ἐσκόπει δὲ ὀριστικῶς νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν διάπραξιν τῶν κοινῶν συντελῶν τὸ κατ' αὐτὸν εἰς βελτίωσιν τῶν κακῶς ἔχοντων, ὅτε ἀπροσδοκίτως ἀνῆλθασεν αὐτὸν ὁ θάνατος. Ἡ κοινὴν πᾶσα τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἰδιαζόντως ἐτίμα τὰς ἀρετὰς τοῦ χρηστοῦ πολίτου καὶ σοφοῦ ἐπιστήμονος, ἡσθάνθη βαθύτατα τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνδρός, καὶ εἰλικρινῶς ἐθρήνησεν αὐτήν. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, συμμεριζόμενος καὶ οὗτος τὴν γενικὴν θλίψιν, ἐκ τῶν πρώτων ἐπέπεσε νὰ συλλυπηθῇ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος. Ταῦτ' δ' ἐπράξεν ὁ πρῶτος ὑπουργὸς κ. Τρικούνης, πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλείστοι ἄλλοι. Ἡ δὲ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, ἥς ὁ Βενιζέλος διετέλει ἐπὶ 23 ὅλα ἔτη μέλος κατ' ἐξαιρετικὴν τιμὴν, ἐψήφισεν ὅπως ἐν σώματι παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ θανόντος ἐταίρου καὶ κατέθηκε στέφανον ἐπὶ τοῦ φερέτρου αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ κηδεῖα τοῦ Βενιζέλου ἐγένετο τὴν ἐπιούσαν δημοτελέστατα, πολλοὶ δὲ λόγοι ἀπηγγέλεισαν καὶ στέφανοι κατετέθησαν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ.

Ὁ Μιλτιάδης Βενιζέλος ἀνήκει εἰς ἀρχαίαν καὶ ἱστορικὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ πατὴρ δὲ αὐτοῦ Παλαιολόγος Βενιζέλος ἦτο δημογέρων τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν, φυλακισθεὶς μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων του ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ ἀποδράς διὰ σχοινίου ἐκ τῶν τειχῶν. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδράσεως αὐτοῦ ἀκριθῶς ἦν ἔτει 1822 ἐγενήθη ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Αἰγίνῃ, ὅπου εἶχε καταφύγει ἡ μήτηρ τοῦ ἀ-

νήκουσα εἰς τὴν οἰκογένειαν Μοῖρα, ἐκ τῶν πρωτεουσῶν τῆς νήσου ἐκείνης. Περαιτέως ἐνταῦθα τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς, ἀπῆλθεν εἰς Βερολίον ὅπου ἐπὶ ὀκταετίαν ἐσπούδασεν εἰδικῶς τὸν κλάδον τῆς μαθηματικῆς, ἀναδειχθεὶς ὁ διαπρεπέστερος μαθητὴρ ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Ἀνατολῇ, τυγχάνων δὲ φήμης οὐ μικρᾶς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ. Ἐπιστρέψας τῷ 1850 εἰς Ἀθήνας διωρίσθη δημοτικὸς ἱατρός τῆς πόλεως καὶ καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὅπου μετὰ δύο ἔτη διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς. Πρῶταν ἐξελέγη δὲ, ἐν ἔτει 1865 καὶ 1883, ἐπρυτάνευσεν δὲ καὶ τῷ 1866, ὅτε ἀπελθόντος τοῦ πρυτάνεως κ. Α. Ραγκαβῆ ἐξ Ἀθηνῶν ὡς δι-ορισθέντος πρεσβευτοῦ, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀνωτάτην πανεπιστημιακὴν ἀρχὴν αὐτὸς ὡς ἀντιπρυτάνεις. Δις ἐπίσης ἐγένετο κοσμητὴρ τῆς Ἱατρικῆς σχολῆς, ἀπὸ τοῦ ἔτους δὲ 1861 δὲν ἔπαυσεν ἀποτελῶν μέρος τῆς πανεπιστημιακῆς συγκλήτου. Εἰς τὴν δημοσίαν ὕψειαν προσέφερεν ὄντως πολυτίμους ὑπηρεσίας ὁ Βενιζέλος, ἀφόβως παρασχὼν τὴν συνδρομὴν του κατὰ τὴν χολερικὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1854 καὶ κατορθώσας τὴν σύστασιν τοῦ νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων καὶ τοῦ μαθητηρίου, οὗ διετέλει μέχρι πρὸ μικροῦ διευθυντῆς ὅτε παρῆνθαι καὶ τῆς θέσεως ταύτης καὶ τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἵνα κατέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Εἰς διάφορα ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστημονικὰ συνέδρια παρευρέθη ὁ Βενιζέλος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν πᾶσι δὲ ἐτίμησε τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ ἐν Κοπεναγῇ μάλιστα κατὰ τὸ 1884 συγκροτηθὲν διεθνὲς ἱατρικὸν συνέδριον, ἐκτιμώμενος ὑπὸ τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν πεῖραν καὶ τὰς γνώσεις του, ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ τμήματος τῆς γυναικολογίας. Εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεμίχθη ἐν ἔτει 1863. ἐκλεχθεὶς πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, ἥς ἐκρημάτισε καὶ ἀντιπρόεδρος. Ὁ αἰσίδιμος Κανάρης καὶ ὁ Δεληγέωργος προσέφερον αὐτῷ χαρτοφυλάκion εἰς τὰ ὑπὸ τὴν προεδρίαν των σχηματισθέντα ὑπουργεῖα, ἀλλ' ἀπεποιήθη προτιμῶν τὸν ἥμερον βίον τοῦ ἐπιστήμονος. Ἐσχάτως ὅμως ἐδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως εἰς τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βάλ-θε σχηματισθὲν κατὰ Μάτιον τοῦ λήξαντος ἔτους ἄχρουν ὑπουργεῖον, φρονῶν ὅτι παρέχει ὑπηρεσίαν τῇ πατρίδι του κατὰ τὰς δεινὰς ἐκείνας περιστάσεις. Ὁ Βενιζέλος ἦν τε τιμημένος διὰ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτήρος καὶ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ δανικοῦ τάγματος Δανεβρόγ, δν ἔλαθε, διότι ἡδυνήθη νὰ σώσῃ ἀπὸ σοβαροῦ κινδύνου τὴν ἐνταῦθα διατρίβουσαν σύζυγον τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας, μετακληθεὶς νύκτωρ εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δι' ἐπιστολῆς ἰδιοχειροῦ.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βενιζέλου ἀπόλλυσι καὶ ἡ πτωχὴ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη μύστην ἐπιφανῶς καὶ ἡ πολιτικὴ, μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῆς ὁποίας ἐσχάτως μόλις κατετάχθη, χρηστὸν εὐθὺν καὶ εἰλικρινῆ ἀντιπρόσωπον, καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀρχηγὸν πολύτιμον.

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΟΥΤΣΟΥ

'Επὶ τῆς σελίδος ταύτης, ἐρ' ἥς τοσάκις ἀπὸ ἐτῶν ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα τῆς Ἑλίας Σούτσου, ἀναγράφεται σήμερον διὰ μελαίνης πενήμιου γραμμῆς περιβεβλημένον! Ἡ ἑστέρα βαθύτατη αἰσθάνεται λύπην ἐπὶ τῷ πρόφωγῳ θανάτῳ ἐν ἐνάρτου καὶ λογίας κόρης, θανάτῳ, ὅστις οὐ μόνον τὸν γηραιὸν αὐτῆς πατέρα τὸν στρατηγὸν Σκαρλάτον Σούτσον ἀπεσπέρησε φιλάτης καὶ ἀφωσιωμένους θυγατέρας, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν πασχόντων καὶ παραμυθίας δεομένων ἀφεῖλεν ἄλ-